

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 858-ҳадис

858/1797 – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا

قَفَلَ مِنْ عَزْوٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ، يُكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَرْفٍ مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ، ثُمَّ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ

إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ

سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

858.1797. Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бирон ғазотдан ё ҳаждан ёки умрадан қайтганларида ҳар тепаликда уч бор такбир айтар, сўнг: **«Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳ, лаа шарика лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ʼалаа кулли шайъин қодир. Айбуна, таибуна, ʼабидуна, сажидуна, лироббина ҳамидуна. Содақоллоҳу ваъдах, ванасоро ʼабдах ва ҳазамал аҳзаба ваҳдах»**,* дер эдилар».

* Дуонинг маъноси: «Ёлғиз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Унинг шериги ҳам йўқ. Мулк Уникидир ва ҳамд ҳам Унга хосдир. У ҳар бир нарсага қодирдир. (Бизлар) қайтувчилармиз, тавба қилувчилармиз, ибодат қилувчилармиз, сажда қилувчилармиз ва Роббимизга ҳамд айтувчилармиз. Аллоҳ Ўз ваъдасида содиқ бўлди, бандасига нусрат берди ҳамда ёлғиз Ўзи гуруҳларни мағлуб қилди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

